

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Α΄

Στην ιστορία πέρασε ο Αρχιεπίσκοπος τῆς Κύπρου Χρυσόστομος Α΄. Ο μακαριστός εκοιμήθη την παραμονή την Χριστουγέννων σε ηλικία 80 ετών, μετά από πολυετή ασθένεια. Σημειώνουμε ότι ο Αρχιεπίσκοπος τῆς Κύπρου από το 2002, μετά από ένα ατύχημα, αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα υγείας, τα οποία δεν του επέτρεπαν να ασκήσει κανονικά τα καθήκοντά του. Τη μεγαλύτερη περίοδο της ασθένειάς του τη διήγε σε ειδικά διαμορφωμένο διαμέρισμα της Αρχιεπισκοπῆς, όπου παρέμεινε μέχρι την τελευταία του στιγμή.

Το Οκτώβριο του 2005 η Ιερά Σύνοδος της Κυπριακῆς Εκκλησίας ζήτησε τη μεσολάβηση του Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου για να προχωρήσει στη διαδικασία διαδοχῆς του. Για το σκοπό αυτό συνεκλήθη από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο Διευρυμένη Σύνοδος στο Σαμπεζί της Ελβετίας το Μάιο του 2006, η οποία κήρυξε τον αρχιεπισκοπικό θρόνο σε χρεία ανοίγοντας το δρόμο για την εκλογή νέου Αρχιεπισκόπου.

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος Α΄ γεννήθηκε στο χωριό Στατός της Επαρχίας Πάφου στις 27 Σεπτεμβρίου 1927. Το κοσμικό του όνομα ἦταν Χριστόφορος. Όταν τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο του χωριού του, ἔγινε δεκτός ως δόκιμος στην Ιερά Μονή Κύκκου (1940). Στα ἕξι χρόνια, κατά τα οποία υπηρέτησε ως δόκιμος, παρακολούθησε μαθήματα γυμνασιακοῦ κύκλου στη Σχολή, την οποία η Ιερά

Μονή Κυκκου συντηρούσε τότε για τους δοκίμους της. Ακολούθως (1946) στάλθηκε ως υπότροφος της Μονῆς στο Παγκύπριο Γυμνάσιο, στη Λευκωσία, για να συμπληρώσει τις γυμνασιακές του σπουδές. Από το Γυμνάσιο αποφοίτησε το 1950 και στις 18 Φεβρουαρίου 1951 χειροτονήθηκε Διάκονος από τον αείμνηστο Αρχιεπίσκοπο και Εθνάρχη Μακάριο Γ΄ και μετονομάστηκε σε Χρυσόστομο. Τον επόμενο χρόνο (1952) με υποτροφία της Ιεράς Μονῆς πήγε στην Αθήνα και γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, απ' όπου και πήρε τα πτυχία της Φιλοσοφικῆς και της Θεολογικῆς Σχολῆς.

Μετά τη συμπλήρωση των πανεπιστημιακῶν σπουδῶν του (1952- 1961) ἐπέστρεψε στην Κυ-

προ και στις 29 Οκτωβρίου 1961 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και προχειρίσθηκε εἰς Αρχιμανδρίτη από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο Γ΄. Στα χρόνια από το 1961 μέχρι το 1966 ἐργάστηκε ως Καθηγητής στο Γυμνάσιο Ἀρρένων Κύκκου και στην Ιερατική Σχολή «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ». Το 1966 πήγε στην Αγγλία για ευρύτερες σπουδές και για ἐκμάθηση της αγγλικῆς γλώσσας.

Στις 28 Μαρτίου 1968, και ὕστερα από πρόταση του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Κύπρου τον ἐξέλεξε ομόφωνα Χωρεπίσκοπο της Ιεράς Αρχιεπισκοπῆς Κύπρου με τον τίτλο του Επισκόπου της πάλαι ποτέ διαλαμψᾶς Επισκοπῆς Κωνσταντίας. Η χειροτονία του εἰς

Επίσκοπο έγινε στις 14 Απριλίου 1968. Στις 28 Ιουλίου 1973 εξελέγη Μητροπολίτης Πάφου.

Μετά το θάνατο του αείμνηστου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' (3 Αυγούστου 1977) ανέλαβε, σύμφωνα με το Καταστατικό της Εκκλησίας της Κύπρου, την Τοποτηρητεία του Αρχιεπισκοπικού Θρόνου και διοργάνωσε απρόσκοπτα τη διεξαγωγή των εκλογών για την ανάδειξη των εκπροσώπων κλήρου και λαού, οι οποίοι θα λάμβαναν μέρος στην εκλογική Συνέλευση, που θα αναδείκνυε το νέο Αρχιεπίσκοπο Κύπρου. Η Συνέλευση αυτή συνήλθε στις 12 Νοεμβρίου 1977 και «δια βοής», ήτοι ομόφωνα, τον εξέλεξε ως Αρχιεπίσκοπο Νεας Ιουστινιανής και πάσης Κύπρου. Η εγκαθίδρυσή του στον Αρχιεπισκοπικό Θρόνο έγινε την επόμενη, 13η Νοεμβρίου 1977, ημέρα της ονομαστικής του εορτής.

Για το πλούσιο και μοναδικό εκκλησιαστικό, εθνικό, κοινωνικό, πολιτιστικό, φιλανθρωπικό και άλλο έργο του, πολλοί ήταν εκείνοι -Πανεπιστήμια, πνευματικά Ιδρύματα, Οργανώσεις, Σύλλογοι κ.λπ.-, που ζήτησαν να τον τιμήσουν. Ο ίδιος, σεμνά και διακριτικά, αρνήθηκε τις εν λόγω προτάσεις που του έγιναν, τονίζοντας πάντοτε ότι δεν αισθανόταν ότι έπραξε κάτι το ιδιαίτερο, για το οποίο και θα έπρεπε να τιμηθεί. Τελικά, και ύστερα από φορτικές πιέσεις, αποδέχθηκε να τιμηθεί από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας μας, με την ευκαιρία της εικοσιπενταετηρίδας της Αρχιερατείας του (1993), και από τη Θεολογική Σχολή του Πανε-

πιστημίου Αθηνών, η οποία τον αναγόρευσε εις επίτιμο Διδάκτορά της (1998). Παρέλαβε, επίσης, ως μια συμβολική έκφραση των αδελφικών δεσμών της Κύπρου με την πρωτεύουσα του Ελληνισμού και το χρυσό μετάλλιο της πόλης των Αθηνών, που του απένειμε σε μια σεμνή τελετή ο τότε Δημάρχος Αθηναίων κ. Δημήτριος Αβραμόπουλος (1998). Τελος, και μέσα στα πλαίσια της εορτής των Γραμμάτων, αποδέχθηκε να γίνει και μια σεμνή τελετή προς τιμή του από το Παγκύπριο Γυμνάσιο Λευκωσίας (2002), στο οποίο και φοίτησε ως μαθητής.

Γενικά, ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος θα παραμείνει στη μνήμη του λαού και θα καταγραφεί στην Ιστορία της νήσου από τη μια μεριά ως ο ασυμβίβαστος Εθνάρχης και ο τίμιος, γνήσιος, αγνός και ειλικρινής πατριώτης που πάλευε για τα δίκαια του λαού του, και από την άλλη ως ο Αρχιεπίσκοπος με τη μοναδική καταδεκτικότητα, αγάπη, φιλανθρωπία, καλοσύνη και προπάντων ανεξικακία προς όλους ανεξαίρετα. ■

